

[Riisshøj]

endelige stillingtagen, herunder stillingtagen til fagstrukturen i gymnasiet, er naturligvis også bestemt af den evaluering af forsøgene, som kommer.

Vi er imod, at fag som f.eks. sprogfag, samfundsfag og biologi skal blive rene vedhæng til et stift og matematisk orienteret gymnasium. Den stærke tilgang til det matematiske gymnasium er ikke udtryk for, at der er en speciel interesse for det såkaldte meget høje niveau. Et stigende antal elever vælger biologisk gren, samfundsfaglig gren eller musikgren ud fra ønsket om at skaffe sig kvalifikationer i fag, der sigter imod en bred vifte af videregående uddannelser, ikke nødvendigvis uddannelser på universiteter og højere læreanstalter. Fremtidens gymnasium bør være en grunduddannelse, der understreger evner som modenhed, selvstændighed og evnen til problemløsning. De evner skabes ikke gennem en bevidstløs indlæring af facts, som tilfældet var i den gamle og stærkt forældede gymnasieskole, visse i dette folketing stadig væk drømmer om. Hermed er vi tilbage til det såkaldte høje faglige niveau, som der jo tales meget om. Jeg har allerede nævnt, at gymnasierne rent faktisk ikke gennem deres grenvalg har bevæget sig bort fra ønsket om det såkaldte meget høje niveau, som sigter specifikt mod længerevarende uddannelser.

I fremtidens gymnasium, som vi forestiller os det, vil der stadig være mulighed for tilvalgsfag. Det er klart, at man ikke kan have fuldstændig ensartet faglig undervisning for alle gymnasieelever. Vi lægger vægt på en mindre fagtrængsel, en god balance mellem de sproglige, samfundsfaglige, humanistiske og naturvidenskabelige discipliner, men vi har ikke lagt os fast på en bestemt fagstruktur. Vi lægger, som jeg har nævnt, vægt på tværfaglighed, selvstændigt arbejde, og vi lægger ikke mindst vægt på elevdemokratiet, som meget tit bliver overset i gymnasiedebatten. Det skal også understreges, at en egentlig løsning af gymnasiets problemer kræver en ordning af faktorer uden for gymnasiet. Vi deler den opfattelse, at man parallelt med at gøre gymnasiet bedre egnet naturligvis skal styrke de mere erhvervsrettede uddannelser, ikke mindst EFG-uddannelserne og andre uddannelser for de unge, som ikke ønsker at gå i gymnasiet.

SF vil – det skal være min konklusion – arbejde positivt for, at det forsøgsarbejde,

der nu gøres i gymnasiet, bliver fulgt op af en gymnasiereform. Vi er ikke ukritiske over for dele af det forsøgsarbejde, der gøres, men vi synes, det er væsentligt, at det gøres, og at der meget snart sker en evaluering af de forsøg.

Den dagsorden, fru Eva Møller har foreslået, kan vi heller ikke gå imod. Den er temmelig intetsigende og ude af trit med den voldsomme kritik, fru Eva Møller kom med i sin ordførertale, og som jeg håber hun tilbagekalder. Jeg kan ikke se, at der er noget i vejen for, at et bredt flertal i folketinget tilslutter sig de formuleringer, der er, men vi kan altså ikke tage den dagsorden til indtægt for en kritik af, at der udfoldes forsøgsvirksomhed i gymnasiet, der sigter på en reform, der gør gymnasiet meningsfuldt for de 16-19-årige. Det er på den baggrund, vi kan tilslutte os formuleringerne, ikke på baggrund af fru Eva Møllers ordførertale.

Halvgaard (FP):

Set fra de unges synspunkt er vilkårene i samfundet både alvorlige og deprimerende. Eleverne i folkeskolens ældste klasser, 9. og 10. klasse, ser i disse år ikke fremtiden som noget lyst og tillokkende, men som noget, der i høj grad er præget af samfundets krisesituation med arbejdsløshed, og det kan for deres vedkommende betyde vanskeligheder ved opnåelse af enten en læreplads eller en uddannelsesplads.

Det er derfor naturligt, at de unge, der mener at have selv den mindste chance for at forlænge skoletiden, vælger denne udvej, nemlig den 3-årige gymnasieuddannelse. Og gør de det ikke selv, så sørger forældrene, så vidt det er muligt, for at få deres børn ind i gymnasiet, og det er forståeligt. På samme måde, som der tidligere var et gement slagsmål om at få børnene ind i folkeskolens eksamensklasser, i realafdelingen, så er der et pres på folkeskolens lærerstab med hensyn til afgivelse af stemplet »egnet« eller »måske egnet«, der automatisk åbner gymnasiets døre for vedkommende elev. Med den udvikling, der i de senere år er sket i folkeskolen, med en væsentlig devaluering af kravene til faglig kunnen og med en eksamensordning, der grænser til den rene parodi, kan lærerne med god samvittighed bruge stemplet »egnet« eller »måske egnet«. Sorteper gives iv-